REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pn-3189/2022-47

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu Vlatki Toplak, temeljem prijedloga višeg sudskog savjetnika - specijalista Lidije Đogaš Batovanja, u parničnom postupku tužiteljice Franciske Tomašić iz Vrsara, Alde Negrija 44, OIB 03229302201, zastupane po punomoćniku Pane Handžiski, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika Merkur osiguranje d.d., Zagreb, Ulica Ljudevita Posavskog 31, OIB 08937835435, zastupanog po punomoćnici Vanji Joki Brkljačić, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Joka & Vegar, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 17. rujna 2026. u nazočnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, dana 29. listopada 2026. godine

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku isplatiti tužiteljici iznos od 7.054,22 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 23. listopada 2020. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta, za tri postotna poena te od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

II Odbija se tužiteljica u dijelu tužbenog zahtjeva kojim potražuje zakonske zatezne kamate na iznos od 7.054,22 eura od 14. prosinca 2019. do 22. listopada 2020.

III Nalaže se tuženiku naknaditi tužiteljici trošak postupka u iznosu od 3.524,40 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od dana 27. listopada 2026. kao dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

IV Odbija se u cijelosti tuženik za zahtjevom za naknadu troškova parničnog postupka.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi od dana 15. prosinca 2022. navodi kako je osigurana kod tuženika temeljem police kombiniranog osiguranja - životno osiguranje i osiguranje od nezgode, Merkur MG, broj ugovora 30320, broj partnera 28808 od dana 17. ožujka 1998. Tužiteljica nadalje navodi kako je dana 14. prosinca 2019. u kasno popodnevnim satima doživjela nezgodu na otoku Unije, u prostorijama pekarnice i kafe bara Crosta Market Unije na način da je pala krećući se po stepenicama prema prostoru toaleta unutar navedenog ugostiteljskog-prodajnog objekta. Prilikom pada tužiteljica je zadobila teške tjelesne ozlijede opisane u medicinskoj dokumentaciji, izgubila je svijest zbog čega ne rekonstruira predmetni događaj, te je zbog potrebe pružanja hitne medicinske pomoći brodom dovedena na otok Mali Lošinj, odnosno u Dom zdravlja Mali Lošinj gdje joj je pružena inicijalna medicinska pomoć. Odlukom liječnika Doma zdravlja Mali Lošinj, a očito zbog nemogućnosti pružanja potrebne liječničke njege i opservacije upućena je helikopterom na hitnu medicinsku skrb u Klinički bolnički centar Rijeka. Ističe kako su neposredni očevidci predmetne nezgode, te osobe koje su pružile pomoć tužiteljici Radoslav Praštalo, Otok Unije, Unije 213, Damir Micudaj, Luka, Otok unije i Željko Mitrović, Mali Lošinj, Brdina. Tužiteljica je zaprimljena u KBC Rijeka tijekom noći sa 14. prosinca 2019. na 15. prosinca 2019. gdje je liječnički zbrinuta i provela je opsežnu dijagnostičku pretragu. Na liječenju u KBC Rijeka pacijentica se nalazila od dana 15. prosinca 2019. do 24. prosinca 2019. Nadalje, tužiteljica je sukladno odluci liječnika premještena na daljnje liječenje na odjel za neurologiju Opće bolnice Pula gdje je bila hospitalizirana od dana 24. prosinca 2019. do dana 10. siječnja 2020. Radi potrebe daljnjeg liječenja tužiteljica je bila hospitalizirana od dana 22. siječnja 2020. do 29. siječnja 2020. u Općoj bolnici Pula, odjel za neurologiju. Nakon toga, prema dogovoru s liječnicima, tužiteljica je hospitalizirana u KBC Sestre Milosrdnice Zagreb, Klinika za neurokirurgiju, od dana 29. siječnja 2020. do dana 7. veljače 2020. U ovoj zdravstvenoj ustanovi tužiteljica je operirana, te je dana 7. veljače 2020. premještena u Opću bolnicu Pula, odjel za neurologiju, gdje se bolnički liječila do dana 21. veljače 2020.

2. Tužiteljica navodi kako je pokušala ostvariti naknadu štete povodom gore opisane nezgode, a s obzirom da je pretrpjela teške tjelesne povrede da je dugo vremena provela na bolničkom liječenju, međutim tuženik je zahtjev otklonio u bitnome navodeći da se ne radi o nezgodi već o bolesti kao uzroku nezgode jer da je pad tužiteljice uzrokovan poremećajem svijesti. Smatra kako su ovakvi navodi tuženika u otklonu zahtjeva za isplatu štete neosnovani, iz razloga što je tužiteljica izgubila svijest tek nakon pada, a posljedica gubitka svijesti je teška fraktura mozga, što je utvrđeno u medicinskoj dokumentaciji. Smatra da se anamneza koju je tužiteljica dala prilikom prijema u bolnicu treba pažljivo promotriti, te dovesti u korelaciju s objektivnom liječničkom dijagnostikom uzevši u obzir da zbog teške povrede mozga i gubitka svijesti koje su uzrokovane nezgodom, tužiteljica ne rekonstruira predmetni događaj. Tužiteljica u anamnezi kod Kliničkog bolničkog centra Rijeka navodi da je krenula u toalet, nakon toga izgubila svijest i ne sjeća se okolnosti, te da prije štetnog događaja nije bolovala. Tužiteljica je u anamnezi kod KBC Sestre milosrdnice izjavila da je pala, te potom izgubila svijest i da događaj ne rekonstruira. Smatra kako iz ovoga dovoljno jasno proizlazi da tužiteljica ne može opisati odlučne okolnosti nastanka štetnog događaja, a što je posljedica gubitka svijesti uzrokovanih padom, pa se o dinamici štetnog događaja moraju potražiti odgovori u liječničkoj dokumentaciji. U tom smislu, tužiteljica je zatražila izvansudsko neurološko vještačenje po stalnom sudskom vještaku doc.dr.sc. Dolores Janko-Labinac, dr. medicine, iz kojeg jasno proizlazi da se radi o traumatskoj ozlijedi mozga – moždanog tkiva, što je potvrđeno klinički i na neuroslikovnim pretragama, a temeljem najpreciznijih dijagnostičkih pretraga koje daju CT mozga i MR mozga, a koje pretrage je tužiteljica obavila.

3. Nadalje tužiteljica navodi kako sukladno polici osiguranja, a uzevši u obzir utvrđenja iz nalaza i mišljenja vještaka doc.dr.sc. Dolores Janko-Labinac potražuje 50,00 kn za svaki dan proveden na bolničkom liječenju, te iznos od 50.000,00 kn za invaliditet uslijed nezgode. Tužiteljica je na bolničkom liječenju provela ukupno 63 dana s kojeg osnova potražuje ukupno 3.150,00 kn. Slijedom navedenog, predlaže da sud nakon provedenog postupka, donese presudu kojom se nalaže tuženiku platiti tužiteljici iznos od 53.150,00 kn sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, koje teku od dana 14. prosinca 2019. pa do isplate, sve uz naknadu troškova postupka.

4. U odgovoru na tužbu tuženik priznaje pasivnu legitimaciju temeljem Ugovora o osiguranju broj 30320, osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva te osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti. Tuženik osporava da bi kod tužiteljice nastupio osigurani slučaj tj. smatra kako se u ovom slučaju ne radi o nezgodi, budući iz medicinske dokumentacije tužiteljice nedvojbeno proizlazi kako se radi o bolesti tj. o padu uzrokovanom poremećajem svijesti. Članak 5. st. 1. Općih uvjeta za osiguranje osoba od posljedica nezgode (OUN 96), koji su sastavni dio ugovora o osiguranju, propisuje da se nezgodom smatra svaki iznenadni i od volje osiguranika nezavisni događaj koji, djelujući uglavnom izvana i naglo na tijelo osiguranika, ima za posljedicu njegovu smrt, potpuni ili djelomični invaliditet. Smatra kako je iz navoda tužiteljice iz priležeće medicinske dokumentacije razvidno kako se u konkretnom slučaju ne radi o nezgodi – djelovanju vanjske sile na tijelo osiguranika neovisno o njegovoj volji, već o padu uzrokovanom poremećajem svijest, dakle, predmetni događaj ne predstavlja nezgodu u smislu čl. 5. Općih uvjeta za osiguranje osoba od posljedica nezgode. Budući da se, sukladno Općim uvjetima tuženika, pravo na isplatu ugovorene naknade može ostvariti samo za bolničko liječenje i invaliditet koji su uzrokovani nezgodom, tuženik smatra kako je razvidno da u ovom konkretnom slučaju ne postoji osnova za isplatu osigurnine. S obzirom na navedeno, temeljem priložene medicinske dokumentacije i utvrđenih dijagnoza, te u skladu s čl. 5. st. 6. toč. a Općih uvjeta za osiguranje osoba

od posljedica nezgode, smatra kako je utvrđeno da se kod tužiteljice ne radi o nezgodi već o bolesti kao uzroku nezgode, konkretno o padu uzrokovanom poremećajem svijesti, te da stoga ne postoji obveza tuženika na isplatu dijela osigurane svote. Nadalje, tužiteljica je uz tužbu dostavila medicinsko vještačenje sačinjeno po doc.dr.sc. Dolores Janko-Lacinac. Budući se u ovom konkretnom slučaju radi o nalazu i mišljenju vještaka sačinjenom na zahtjev i isključivo za privatne potrebe tužiteljice pa isti nije nepristran niti objektivno sačinjen, to se tuženik protivi da se dostavljeno vještačenje koristi kao dokaz u ovom postupku. Za slučaj kada bi tužbeni zahtjev tužiteljice bio osnovan, a što smatra da nije, tuženik se protivi i tijeku kamate kako je to zatraženo tužbenim zahtjevom budući tužiteljica u tužbi potražuje kamatu tekuću od 14. prosinca 2019. kao dana ozljeđivanja, dok obveza tuženika na eventualnu isplatu osigurane svote, sukladno čl. 16. st.1. Općih uvjeta za osiguranje osoba od posljedica nezgode nastaje 14 dana od dana utvrđenja opstojnosti obveze osiguratelja na isplatu svote osiguranja i visine te obveze. Tužiteljica se tuženiku obratila u mirnom postupku s prijavom nesretnog slučaja tek dopisom od dana 18. rujna 2020., a koji je tuženik zaprimio 28. rujna 2020., dok je popunjeni obrazac prijave nesretnog slučaja datiran sa 6. listopada 2020. tuženik zaprimio 8. listopada 2020. pa navodi da čak i kada bi postojala obveza tuženika na isplatu osigurane svote, prije saznanja za nesretni slučaj i prije zaprimanja cjelokupne dokumentacije tužiteljice, tuženik nije niti mogao utvrditi postojanje niti visinu svoje obveze. Slijedom svega navedenog, tuženik predlaže da sud odbije predmetnu tužbu i tužbeni zahtjev uz obvezivanje tužiteljice da tuženiku naknadi troškove parničnog postupka, zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate.

5. U tijeku postupka sud je izvršio uvid u policu osiguranja sa lista 5 spisa, Opće uvjete za osiguranje života s prilozima uz Posebne odredbe dodatnog osiguranja za smrt uslijed nezgode, prijavu osiguranog slučaja, obrazloženi odgovor sa lista 15-16 spisa, prigovor na odluku u odštetnom zahtjevu, medicinsku dokumentaciju tužiteljice, Opće uvjete za osiguranje osoba od posljedica nezgode (OUN 96), prijavu osiguranog slučaja sa lista 48-50 spisa, proveden je dokaz saslušanjem tužiteljice kao stranke, svjedoka Željka Mitrovića i Damira Micudaja, te medicinskim vještačenjem po vještacima dr. Davorki Paladino, neurologu i dr. Augustu Mijiću, kirurgu.

6. U odnosu na priloženo izvansudsko neurološko vještačenje sa lista 19-23 spisa, sud isti nije razmatrao kao samostalan dokaz vještačenjem. Budući da je navedeno izvanparnično vještačenje sačinjeno po nalogu i za potrebe jedne stranke, izvan nadzora suda i bez sudjelovanja suprotne stranke, ono ne ispunjava procesne pretpostavke zakonito provedenog dokaza. Suprotnoj stranci time je onemogućeno sudjelovanje u postupku vještačenja, postavljanje pitanja i stavljanje prigovora u skladu s načelom kontradiktornosti. Slijedom navedenog, sud je ovaj dokument tretirao isključivo kao sastavni dio navoda tužiteljice, a ne kao neovisno dokazno sredstvo.

7. Među strankama nije sporno da je tužiteljica bila osiguranik Merkur osiguranja d.d. po polici osiguranja broj 30320 te da je kod istog bila osigurana u trenutku štetnog događaja.

8. Između stranaka su sporne osnova i visina tužbenog zahtjeva, je li se u predmetnom slučaju radi o osiguranom slučaju ili bolesti kod tužiteljice čime je sporno ima li ista pravo na isplatu osigurnine ili ne, te tijek zakonskih zateznih kamata.

9. Na temelju tako provedenog dokaznog postupka, cijeneći sve provedene dokaze, sukladno čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25; dalje ZPP), u njihovoj ukupnosti i svaki zasebno, ovaj sud smatra tužbeni zahtjev osnovanim kao u točki I. izreke.

10. Radi utvrđenja postotka trajnog invaliditeta, a time i osnove i visine tužbenog zahtjeva, sud je razmotrio medicinsku dokumentaciju, policu osiguranja, Opće uvjete za osiguranje života s prilozima, Opće uvjete za osiguranje osoba od posljedica nezgode (OUN 96), prijavu osiguranog slučaja sa lista 48-50 spisa, te je proveden dokaz saslušanjem tužiteljice kao stranke, svjedoka Željka Mitrovića i Damira Micudaja kao i dokaz medicinskim vještačenjem po vještacima dr. Davorki Paladino, neurologu i dr. Augustu Mijiću, kirurgu.

11. Uvidom u policu osiguranja broj 30320, sud je utvrdio kako je ista sklopljena 17. ožujka 1998., da se radi o kombiniranom osiguranju – životno osiguranje i osiguranje od nezgode Merkur MG, da ista glasi na tužiteljicu, da je početak osiguranja 1. veljače 1998., a kraj osiguranja 31. siječnja 1998., da je osigurana svota za bolničke troškove u visini od 100,00 ATS na dan, a za invaliditet uslijed nezgode iznos od 300.000,00 ATS, te da je navedena premija izražena u valuti ATS – austrijski šiling.

12. Uvidom u posebne uvjete za bolničku naknadu u slučaju nesreće, sud je utvrdio kako se bolnička naknada plaća za svaki kalendarski dan koji se osiguranik nalazi na medicinski neophodnom stacionarskom liječenju zbog nesreće, najduže 365 dana u toku dvije godine od dana nesreće.

13. Uvidom u list 15 spisa, sud je utvrdio kako tuženik potvrđuje primitak prijave tužiteljice te traži da se popuni original obrazac Prijave nesretnog slučaja kao i da se naznači točan datum osiguranog slučaja obzirom u zahtjevu tužiteljice stoji da se radi o 14. studenom 2019., a u medicinskoj dokumentaciji 14. prosinca 2019. kao i da će po primitku navedene dokumentacije, tuženik biti u mogućnosti nastaviti obradu predmeta.

14. U obrazloženom odgovoru od 8. listopada 2020., sud je utvrdio kako tuženik smatra kako se u konkretnom slučaju ne radi o osiguranom slučaju, slijedom čega neće moći udovoljiti zahtjevu tužiteljice, a osim toga se napominje i da je potrebno dostaviti u potpunosti popunjen obrazac prijave nesretnog slučaja s točnim datumom istog kao i presliku osobne iskaznice tužiteljice.

15. Uvidom u medicinsku dokumentaciju tužiteljice sa lista 24 spisa, sud je utvrdio kako u istoj stoji da je bolesnica, ovdje tužiteljica, primljena zbog krize svijesti, da je krenula u toalet, potom izgubila svijest, te da se ne sjeća okolnosti, da je bez svijesti bila 7-8 minuta i da do tog trenutka nije teže bolovala. Nadalje, uvidom u medicinsku dokumentaciju sa lista 34 spisa, sud je utvrdio kako stoji da je tužiteljica u KBC Sestre milosrdnice dana 29. siječnja 2020. zaprimljena radi dogovorenog operativnog zahvata, a da je 13. prosinca 2019. pala i izgubila svijest, da događaj ne rekonstruira i da je prilikom pada zadobila pobliže opisane tjelesne ozljede.

16. Uvidom u prijavu nesretnog slučaja sa lista 50 spisa, sud je utvrdio kako je isti tužiteljica popunila 6. listopada 2020., a da je isti kod tuženika zaprimljen 8. listopada 2020. te da je kao dan nesretnog slučaja navela 13. prosinca 2019., a što je u skladu i sa medicinskom dokumentacijom u spisu.

17. Nadalje, tužiteljica u svom iskazu navodi kako je na dan štetnog događaja išla u popodnevnim satima u pekarnu te da kruh nije bio pečen, a obzirom je mali broj ljudi na otoku i skupio se određeni broj ljudi, na što je pekar odlučio ispeći veći broj štruca kruha, odlučila se za to vrijeme, dok čeka da se kruh ispeče naručiti kavu u ugostiteljskom objektu koji je unutar navedene pekarne. Također zamolila je da koristi njihov toalet koji se nalazio na katu do kojeg se dolazi stepenicama, što joj je dopušteno te je otišla na kat i po izlasku iz WC-a na putu prema stepenicama koje vode dolje u pekarnu se spotaknula o vlastiti šal koji je bio oko vrata, uz napomenu da je bio izuzetno dug. Spotaknula se i pala niz dosta strme stepenice koje su obložene keramikom te je nakon toga izgubila svijest. Ne sjeća se da ju je nešto drugo osim šala

zasmetalo pri kretanju ili da je dovelo do navedenog pada. Sjeća se da su joj nazočni priskočili u pomoć i pozvali hitnu pomoć. Sjeća se i kako su je prisutni nakon pada pitali što se dogodilo, je li se udarila, da li je što boli, te ju je gliser prevezao na pružanje medicinske pomoći na Mali Lošinj, a potom su je helikopterom prevezli u KBC Rijeka gdje je rečeno da će je zadržati neko vrijeme. Ističe da je u opisu događaja zbog kojeg je zaprimljena istaknula da je pala i da je pri tome izgubila svijest te je navedeno spomenula jer se zbilo kao posljedica pada niz stepenice. Pojašnjava da je prvo pala, a onda izgubila svijest, te se sjeća da su je dvojica muškaraca podigli pod ruke (Radoslav Praštalo i Željko Mitrović) i odveli kući koja se također nalazi u neposrednoj blizini mjesta pada te je čekala hitnu pomoć. U KBC Rijeka se zadržala 10 dana i potom se po uputi liječnika iz Rijeke morala javiti neurologu u Opću bolnicu Pula, te je otpuštena nakon 7 dana na vlastiti zahtjev uz napomenu da će mirovati da bi ponovno nakon tjedan dana bila zaprimljena u istu bolnicu na bolničko liječenje kada je konstatirano da joj je potreban operativni zahvat radi čega je prevezena u bolnicu u Zagrebu, gdje je i operirana te otpuštena nakon 10 dana. U bolnicu u Puli išla je radi skidanja gipsa i vađenja konaca, te rehabilitacije. Iskazuje kako nikada prije štetnog događaja nije gubila svijest. Vezano za izjavu koju je tužiteljica dala u KBC Rijeka da se nije osjećala dobro dok je bila na toaletu te da je nakon toga ustala i izgubila svijest, tužiteljica odgovara kako se ne sjeća da bi tako nešto izjavila, da se loše osjećala pri dolasku u KBC Rijeka. Tužiteljica navodi kako se osjećala dobro prije toaleta te da je vjerojatno išla na toalet jer je popila kavu. Tužiteljica pojašnjava da je šal bio pleteni, ljubičaste boje, uzak, dug i od vune.

18. U ponovljenom iskazu koji je tužiteljica dala na ročištu dana 17. rujna 2026., ista navodi kako se WC koji je koristila prije predmetnog štetnog događaja nalazi na prvom katu iznad pekarne koja je u prizemlju iste zgrade, da se radi o jedinstvenom prostoru samo o drugim etažama. Napominje da se u neposrednoj blizini WC nalaze frižideri. Napominje kako je prije odlaska na WC zatražila određenu vrstu kruha koja je potom stavljena na pečenje, popila kavu i osjetila potrebu za odlaskom na WC, otišla na WC na katu, obavila toalet, a potom se stepenicama spuštala prema pekarni kako bi nakon pečenja preuzela svoju narudžbu. Dok je hodala po stepenicama, ne zna kako točno zapela je za svoj šal koji je ostao visiti na gelenderu jer ga je prebacila preko sebe i potom pala. Survala se sa navedenih stepenica cca 8 do 9 stepenica prije prizemlja. Nakon pada izgubila je svijest, ne zna koliko je to trajalo, ali su joj drugi koji su priskočili u pomoć rekli da je izgubila svijest i pomogli joj pridići se (Željko Mitrović i Radoslav Praštalo) te je otpratili do njene kuće koja se nalazi relativno blizu navedene pekarne. Ne zna jesu li pozvali hitnu pomoć odmah na licu mjesta ili iz njene kuće. Napominje i da je prvo pozvana medicinska sestra koja živi u blizini, a potom je došla i hitna pomoć. Isto tako, medicinska sestra Katarina Krsmanović nazvala je hitnu pomoć, rekla da je tužiteljica pala na stepenicama i da je potom izgubila svijest, na što je došla hitna pomoć. Napominje kako se radi o malom otoku na kojem je došlo do štetnog događaja gdje zimi živi cca 40-ak ljudi, slijedom čega navedena medicinska sestra kod poziva hitne pomoći mora prvo pojasniti što se točno dogodilo da bi se hitna pomoć pružila ukoliko se isto smatra opravdanim te da se ne radi o nekakvoj beznačajnoj stvari. To u jednu ruku predstavlja trijažu prije poziva odnosno dolaska hitne pomoći. Navodi kako je na sebi imala šal koji je jako dug, a koji je po povratku sa WC-a prebacila preko jednog od ramena i koji se uslijed toga, pretpostavlja, zapetljao za gelender i potom se tužiteljica zapetljala i pala preko njega. Napominje da to nije vidjela da se dogodilo, drugi su joj rekli da je isti pronađen nakon štetnog događaja na gelenderu pa su ga na njena kućna vrata ostavili sljedeći dan. Iskazuje kako nikada prije predmetnog štetnog događaja nije imala gubitak ravnoteže ili svijesti. Jedino napominje da je 40 godina

prije štetnog događaja imala trzajnu ozljedu vrata, a koje tegobe je rješavala odlaskom na fizikalnu terapiju i plivanjem. Navedene tegobe od trzajne ozljede ne osjeća od kada se to dogodilo, odnosno nakon provedene fizikalne terapije. Nadalje, pojašnjava kako se radilo o zimskom šalu, širem, ljubičaste boje koji je izuzetno dug, a napominje da ga još uvijek ima.

19. Svjedok Željko Mitrović u svom iskazu navodi kako je na dan štetnog događaja došao u prostor pekarne zajedno sa kolegama sa posla te su naručili kruh i obzirom su čekali da se isti ispeče u tom prostoru su naručili kavu koju su pili dok su čekali. U navedenom prostoru se nalazila i tužiteljica koja je, koliko se sjeća, pila kavu te se u jednom trenutku uputila u sanitarni čvor koji se nalazio na katu. Potom su nedugo nakon njenog odlaska čuli "jao" i vidjeli tužiteljicu kako pada niz stepenice. Radi se o betonskim stepenicama koje su obložene keramikom. Tužiteljici su pritrčali i bilo je vidljivo da je ozlijeđena i to s ozljedama glave te ruke. Također tužiteljica nije komunicirala odmah, ali kada su je dozvali i pridigli, povratila je svijest te su je Radislav Praštalo i on odveli do njene kuće gdje je svjedok kontaktirao medicinsku sestru i ona je nazvala hitnu pomoć. Nakon što je došla hitna pomoć oni su preuzeli tužiteljicu te za daljnji tijek događaja nema saznanja. Pojašnjava da se tužiteljica nalazila u navedenom prostoru kada je došao sa kolegama te su razgovarali dok su pili kavu, a tužiteljica je izgledala uobičajeno i normalno. Pojašnjava da je komunicirao sa tužiteljicom u navedenom objektu neposredno prije štetnog događaja. Svjedok navodi kako su stepenice u blagom zavoju, a da je ograda od šipki te da se vidi što se događa na stepenicama, te da je vidljivo sve od vrha do dna stepenica pa kada je podigao pogled, nakon što je čuo "jao" da je tužiteljica već bila nagnuta tijelom u padu, ali ne zna je li se spotaknula, poskliznula ili neki drugi razlog. Sjeća se da je tužiteljica u trenutku štetnog događaja na sebi imala neku pelerinu ili šal, koliko se sjeća, da je netko iz pekarne nekoliko dana kasnije istu odnio na kvaku tužiteljice, te je ostavio budući je tužiteljica bila u bolnici. Pojašnjava da je nakon odlaska tužiteljice gliserom hitne pomoći trebalo zaključati kuću što su i učinili, a potom ih je zamolila kćer tužiteljice da provjere grijalicu ili nešto slično, pa je dolaskom do kuće vidio navedeni šal na kvaki vrata. Unijeli su ga u kuću. Čini mu se da se radilo o plišu, te da se radilo o komadu odjeće koji je širi i sa kojim se može zagrnuti.

20. Svjedok Damir Micudaj u svom iskazu navodi kako je na dan štetnog događaja radio u pekarni gdje je došla i tužiteljica koja ga zamolila da ispeče kruh te se navedeno čeka cca 15min, obzirom se radi o gotovim proizvodima koji su zaleđeni, otišao je na kat gdje je uzeo navedeni kruh, a za to vrijeme ga tužiteljica zamolila za korištenje toaleta koji se također nalazi na katu. Uzeo je kruh i krenuo te je u tom trenutku vidio tužiteljicu kako pada i to jer je krivo stala na prvu stepenicu, odnosno na rub iste, uslijed čega je pala. Koliko se sjeća, tužiteljica je prije samog pada izgledala u redu. Tužiteljica je na sebi imala šal i kaput, ne sjeća se pojedinosti vezanih za izgled istih odnosno boju. Prišao je tužiteljici odmah nakon pada te su potom Željko Mitrović i on pomogli tužiteljici i odveli je kući, a on je po dolasku hitne pomoći pomogao i nositi na nosilima. Pojašnjava da je tužiteljica hodala do kuće, a oni su je pridržavali, ista je bila u šoku te u tom trenutku još nisu niti znali da je slomila ruku. Sjeća se da je tužiteljica prije pada jauknula "joj" ili "jao", te je ista imala krvi na glavi nakon pada. Ne sjeća se što se događalo nakon što je tužiteljica naručila kruh, a prije samog pada, navodi kako se radilo o nekoliko minuta.

21. Sud je u cijelosti prihvatio iskaz tužiteljice kao stranke koja je iskazivala životno i logično te u međusobnom suglasju sa iskazima svjedoka Željka Mitrovića i Damira Micudaja. Naime, iz iskaza tužiteljice jasno proizlazi kako je ista prvotno pala jer se saplela o vlastiti šal koji je vjerojatno zapeo na gelenderu, gdje je nakon štetnog

događaja i pronađen i potom vraćen tužiteljici, a koji je bio dosta dug, te da je uslijed pada udarila glavom i tada izgubila svijest. Analizirajući iskaz tužiteljice saslušane kao stranke, u vezi s priloženom medicinskom dokumentacijom u spis, sud je u cijelosti poklonio vjeru iskazu tužiteljice da se predmetne prigode saplela o vlastiti šal dok je silazila niz stepenice pekarnice, uslijed čega je pala, a tek potom, od siline udarca pri padu, izgubila svijest. Sud je cijenio prigovore tuženika da iz prve medicinske dokumentacije sa lista 24 spisa, proizlazi kako je tužiteljica navela da je "izgubila svijest pri odlasku na toalet". Međutim, suprotno tvrdnjama tuženika da je gubitak svijesti bio uzrok, a ne posljedica pada, sud smatra kako navedeni inicijalni zapis u medicinskoj dokumentaciji ne dovodi u sumnju istinitost navoda tužiteljice iznesenih u ovom postupku. Naime, potpuno je životno, logično i u skladu s redovnim tijekom stvari da osoba koja neposredno nakon štetnog događaja pretrpi traumu glave i kratkotrajni gubitak svijesti, u stanju akutnog stresa, šoka i bolova, liječnicima hitne pomoći daje sažete, nepotpune ili nedovoljno precizne informacije o samom mehanizmu pada, fokusirajući se pritom i na značajni događaj koji se zbio uslijed navedenog pada, a to je gubitak svijesti. Liječnici hitne pomoći primarno evidentiraju simptome radi hitnog medicinskog zbrinjavanja, a ne radi utvrđivanja pravno relevantnih činjenica o mehanizmu nastanka štete. Nadalje, iz medicinske dokumentacije u spisu, kao i iz njezina iskaza, nesporno proizlazi da tužiteljica ni ranije ni ikada nakon ovog događaja nije imala tegobe u vidu spontanih gubitaka svijesti, vrtoglavica ili sličnih zdravstvenih stanja koja bi mogla uzrokovati iznenadni pad. Sud smatra kako je činjenica da je tužiteljica tijekom cijelog parničnog postupka detaljno, životno i uvjerljivo opisala dinamiku događaja na način da se krećući iz toaleta niz stepenice pekarnice saplela o vlastiti šal, izgubila ravnotežu, pala i tek tada izgubila svijest, u potpunosti logički povezana s utvrđenim okolnostima mjesta štetnog događaja (stepenice) i odsutnošću bilo kakvih njezinih ranijih zdravstvenih sinkopa.

22. Sud je slijedom navedenog u cijelosti prihvatio iskaze svjedoka Željka Mitrovića i Damira Micudaja koji su iskazivali životno, logično, u međusobnom suglasju kao i u suglasju sa iskazom tužiteljice. Oba svjedoka su navela kako su sa tužiteljicom komunicirali i prije samog pada pri tome navodeći kako je tužiteljica izgledala u redu i da je pila kavu u objektu dok je čekala da se kruh ispeče pa je potom otišla na toalet. Naime, navedeni svjedoci su suglasno i uvjerljivo naveli da su neposredno prije samog pada tužiteljice čuli njezin uzvik iznenađenja („jao“), nakon čega je uslijedio pad niz stepenice. Nadalje, svjedoci su potvrdili da je tužiteljica nakon pada ležala bez svijesti, da je imala vidljivu ozljedu na glavi i ruci, radi čega su joj odmah prišli, pridigli je i pozvali hitnu medicinsku pomoć. Iskazi ovih svjedoka neposredni su dokaz o dinamici događaja te logično povezuju uzvik tužiteljice uslijed iznenadnog gubitka ravnoteže (saplitanja) s trenutačnim padom i naknadnim gubitkom svijesti. Sud ističe dio iskaza svjedoka Damira Micudaja koji navodi da je tužiteljica pala jer je krivo stala na stepenicu što je također logično jer se ista saplela o vlastiti šal i uslijed toga pretrpjela pad, udarila glavom i rukom te potom izgubila svijest.

23. Nadalje, sud je proveo dokaz i medicinskim vještačenjem po vještacima dr. Davorki Paladino, neurolog i dr. Augustu Mijiću, kirurgu.

24. Tako iz nalaza i mišljenja dr. Davorke Paladino od 30. siječnja 2024. proizlazi kako je tužiteljica u predmetnom štetnom događaju zadobila tjelesne ozljede i to natučenje glave, potres mozga, nagnječenje mozga tjemeno lijevo, obostrani subduralni hematom, prijelom lijeve lakatne kosti te višeiverni prijelom lijeve palčane kosti. Tužiteljica je u štetnom događaju, sa neurološkog aspekta, pretrpjela kraniocerebralne ozljede - potres i nagnječenje mozga, te obostrane subduralne hematome. Radi tih ozljeda je uz konzervativno liječenje, provedeno i operacijsko

liječenje, evakuacija subduralnih hematoma. Navodi kako unatoč mjera liječenja zaostale su trajne posljedice ozljeđivanja, koje se sa neurološkog aspekta, manifestiraju kroz blaži posttraumatski psihoorganski sindrom, posttraumatske glavobolje i diskretnu slabost ljevostranih ekstremiteta. Vještak navodi kako trajne posljedice, sa neurološke strane, smanjuju opću životnu aktivnost tužiteljice za 30%. Strah tzv. primarni, u samoj situaciji ugroženosti i istovremenog tjelesnog ozljeđivanja bio je intenzivan i kratkotrajan. Sekundarni strah, karakteriziran brigom za zdravlje i ishod konzervativnog i neurokirurškog liječenja u općoj anesteziji, jačeg intenziteta je trajao 15 dana, srednjeg intenziteta u trajanju 20 dana, manjeg intenziteta još 4 mjeseca. Bol jačeg intenziteta je imala 5 dana, srednjeg 25 dana, a manjeg još 30 dana. Povremene manje boli ulaze u pojačane napore. Tuđa pomoć i njega bila joj je potrebna mjesec dana po 6 sati dnevno, zatim dva mjeseca po 4 sata dnevno. S obzirom na prijelome u lijevom ručnom zglobu, dr. Davorka Paladino navodi kako u obzir dolazi vještačenje po vještaku kirurgu.

25. Obzirom na istaknute prigovore tuženika na nalaz i mišljenje, sud je pozvao dr. Davorku Paladino na očitovanje koja je dala dana 2. rujna 2024. navodeći kako se iz svih raspoloživih medicinskih podataka nije moglo zaključiti da je tužiteljica bolovala od bolesti koje bi uzrokovale pad sa opisanim posljedicama, pa time isključile obavezu osiguravajućeg društva u isplati dijela osigurane svote. Tijekom prve hospitalizacije učinjen je hitni CT mozga koji je praktički bio uredan, čime je isključena akutna cerebrovaskularna bolest (ishemijska ili hemoragijska), a tek drugo snimanje je pokazalo tipične intrakranijske promjene uzrokovane traumom. Kardiološka obrada je bila uredna, kao i ultrazvučna obrada karotidnog i vertebralnog sliva. Preporučena terapija pri otpustu sa višekratnih hospitalizacija, također isključuje prethodne bolesti koje bi uzrokovale gubitak svijesti, jer se među preporučenim medikamentima nalazi samo simptomatska terapija za ublažavanje tegoba zbog zadobivenih ozljeda (analgetika, antiemetika, vitamini, AET nakon neurokirurškog zahvata). Iz navedenih razloga smatra da je ozljeđivanje nastupilo nakon što se tužiteljica spotakla, te je u padu, posljedično tome zadobila ozljedu glave i gubitak svijesti. Nadalje, vještak navodi kako su zadovoljeni uvjeti prema tablicama Merkur osiguranja, Opći uvjeti za osiguranje osoba od posljedica nezgode (OUN 96) po članku 5. stavak 2. gdje se nezgodom smatra, između više nabrojenih, pad, okliznuće, survavanje, itd., a da utvrđenje stupnja invaliditeta prema članku 9. stavka 2b. invaliditet tužiteljice, sa neurološkog aspekta iznosi 30%.

26. Potom je određeno, po preporuci vještaka dr. Davorke Paladino, medicinsko vještačenje po vještaku dr. Augustu Mijiću koji u svom nalazu i mišljenju danom u cijelosti na ročištu održanom dana 7. studenog 2025. navodi kako je na raspravi pregledao tužiteljicu koja je stradala u predmetnom štetnom događaju i osim ozljede glave za što je provedeno vještačenje po vještaku neurologu tužiteljica je zadobila i ozljedu u području lijevog ručnog zgloba. Radilo se o tzv. tipičnom prijelomu lijevog ručnog zgloba i to je bio višeiverni prijelom. Ova ozljeda liječena je konzervativno, tipično za takav prijelom tijekom hospitalizacije zbog zapravo i ozljede glave, konzilijarni kirurg je uradio repoziciju i postavio imobilizaciju. Po završetku liječenja ova kirurška ozljeda završila je s trajnom posljedicom u području lijevog ručnog zgloba i lijeve šake. Zaostale posljedice su slabija snaga lijeve šake, bol kod većeg naprezanja, bol kod promjene vremena u istoj lokaciji uz ograničene kretnje u svim smjerovima. Lijeva podlaktica je u radijalnoj devijaciji od 35 stupnjeva, radi se o deformitetu koji predstavlja naruženje srednjeg do velikog stupnja. Gibljivost fleksije i ekstenzije smanjena je za 10 stupnjeva, gibljivost ulnarne devijacije smanjena je za 15 stupnjeva. Tužiteljica je dešnjakinja no bez obzira na to, navedena slabost lijeve šake i utvrđeni

klinički status predstavljaju za sebe trajne posljedice od 10 %. Ostale kvalifikatorne okolnosti bol, strah i tuđa pomoć cijenjene su po neurologu i bitno su veće nego da se radilo samo o prijelomu ruke. Ozljeda u području lijeve šake prema čl. 9. toč. 2.B iznosila bi 6%. S obzirom da se utvrđuje invaliditet po tablicama potrebno je da neurolog odredi kolika je invalidnost po neurološkoj strani i to se aritmetički pribraja 6% utvrđeno od kirurga za kiruršku ozljedu. Navodi kako je vještačenje izvršeno temeljem medicinske dokumentacije priložene u spisu i neposrednog pregleda tužiteljice. Mjerenje je izvršeno putem kutomjera tijekom pregleda tužiteljice.

27. Stranke nisu prigovarale nalazu i mišljenju vještaka dr. Augusta Mijića.

28. Obzirom na ponovno istaknute prigovore tuženika na nalaz i mišljenje vještaka dr. Davorke Paladino koji je ujedno predložio i provođenje novog medicinskog vještačenja, sud je proveo dokaz usmenim obrazloženjem vještaka dr. Davorke Paladino koja je na ročištu dana 9. veljače 2026. navela kako je na ročištu izvršila uvid u mišljenje vještaka kirurga, usmeno dato na ročištu 7. studenog 2025. gdje je vještak kirurg ocijenio trajne posljedice u području lijeve šake sa 6% sukladno tablici osiguranja tuženika. Navedeni postotak ni u jednom dijelu se ne preklapa sa posljedicama sa neurološke strane pa navodi kako time ukupne trajne posljedice iznose 36%. Na upit tuženika je li moguće da osoba koja ne boluje od nikakve bolesti prilikom takvog položaja tijela kao što je čučanje iznad wc školjke da joj se zavrti u glavi i da izgubi svijest, vještak navodi kako je teoretski moguće da se to dogodi, međutim za tako nešto u konkretnom slučaju nema podloge u kasnijoj dijagnostičkoj obradi. Kod pojašnjenja navoda iz medicinske dokumentacije od dana 15. prosinca 2019. gdje tužiteljica navodi kako joj nije bilo dobro nakon mokrenja, te je kod ustajanja izgubila svijest, vještak navodi da iz otpusnog pisma KBC Rijeka citirano iz anamneze bolesnice da je "navodi da je krenula u toalet, nakon toga izgubila svijest, ne sjeća se okolnosti, navodi da je bez svijesti bila 7-8 minuta, do sada nije teže bolovala". Isto je navedeno u otpusnom pismu Zavoda za kardiovaskularne bolesti, interne klinike KBC Rijeka gdje je hospitalizirana od 15. do 24. prosinca 2019. Na ročištu joj se predočava poleđina otpusnog pisma Klinike za internu medicinu KBC Rijeka koji datira od 15. do 24. prosinca 2019., a što nije bilo priloženo u spisu. Navodi kako se punomoćnik tuženika poziva na navedeni konzilijarni pregled neurologa na poleđini tog otpusnog pisma gdje bolesnica navodi da joj nije bilo dobro nakon što se pomokrila u toaletu, potom se ustala i izgubila svijest. Pri padu je zadobila udarac u glavu, lijevu ruku i lijevi kuk. Navodi da je po dolasku svijesti bila urednog kontakta. Nakon svega naprijed navedenog navodi da su zapravo u otpusnom pismu navedene dvije kontradiktorne činjenice, odnosno na prednjoj stranici je navedeno da se tužiteljica ne sjeća okolnosti gubitka svijesti, dok je nakon što je dobila na uvid dokumentaciju koja nije bila u spisu, na pozadini otpusnog pisma naveden anamnestički podatak tužiteljice da je izgubila svijest u toaletu nakon što se pomokrila i potom ustala. Prema podacima iz sada cjelovitog otpusnog pisma prvobitno je navedeno da se ne sjeća okolnosti, a na konzilijarnom pregledu neurologa da se pomokrila u toaletu, ustala i izgubila svijest. Ako je točna činjenica da se tužiteljica pomokrila u toaletu, potom ustala i izgubila svijest, tada smatra kako je primjedba tuženika opravdana, ali vještak navodi kako ne može znati što je istinita tvrdnja tužiteljice. Nadalje, kod pojašnjenja da li u medicinskoj dokumentaciji tužiteljice postoji dijagnostički podatak ili se da zaključiti da je bolesnica bolovala od neke neurološke bolesti koja bi mogla rezultirati gubitkom svijesti u normalnim aktivnostima, vještak navodi da nema.

29. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka dr. Davorke Paladino i dr. Augusta Mijića obzirom su isti sačinjeni stručno i obrazloženo, u skladu s pravilima medicinske struke, te se isti temelje na medicinskoj dokumentaciji i osobnom pregledu

tužiteljice. Naime, vještaci su detaljno opisali ozljede koje je tužiteljica zadobila nalazeći uporište za ocjenu istih u medicinskoj dokumentaciji te su na temelju nedvojbeno utvrđenih ozljeda utvrdili opseg trajnog invaliditeta tužiteljice, slijedom čega je predmetno vještačenje u cijelosti objektivno i prihvatljivo. Sud time smatra kako bi provođenje novog medicinskog vještačenja bilo suprotno načelu ekonomičnosti i svrsishodnosti postupka te bilo usmjereno na odugovlačenje postupka uzimajući u obzir kako su vještaci argumentirano otklonili sve istaknute primjedbe i prigovore stranaka, slijedom čega predmetni dokazni prijedlog tuženika nije proveden. Nadalje, za ukazati je kako je sud utvrdio provedenim dokaznim postupkom da je primarni uzrok pada bio mehaničke naravi (saplitanje o šal na stepenicama), a ne unutarnji zdravstveni razlog tužiteljice, dok je gubitak svijesti nastupio kao izravna posljedica samog pada i pretrpljenog udarca.

30. U odnosu na navode stalnog sudskog vještaka koji je u svom usmenom pojašnjenju naveo da bi "primjedba tuženika bila opravdana ako je točna činjenica da se tužiteljica pomokrila u toaletu, potom ustala i izgubila svijest", sud ovaj dio vještakovih navoda nalazi pravno i činjenično nevažnim za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari. Naime, sam vještak je ispravno naglasio kako ne može znati koja je od suprotstavljenih tvrdnji stranaka istinita, budući da je utvrđivanje činjenica o samom događaju isključiva nadležnost suda, a ne vještaka. Kako je ovaj sud ocjenom iskaza tužiteljice i suglasnih iskaza dvojice nazočnih svjedoka utvrdio da se gubitak svijesti dogodio tek nakon i uslijed pada, a ne prije njega, to je i vještakova hipotetska opaska (koja se temeljila na pretpostavci tuženika) ostala bez ikakvog uporišta u utvrđenom činjeničnom stanju.

31. Ovakav zaključak suda dodatno i izravno potkrepljuje upravo onaj dio vještakova nalaza i mišljenja u kojem se vještak izjašnjavao o zdravstvenom stanju tužiteljice. Naime, na izričito traženje da pojasni sadrži li medicinska dokumentacija tužiteljice bilo kakav dijagnostički podatak ili indiciju iz koje bi se dalo zaključiti da je tužiteljica bolovala od neke neurološke ili druge bolesti koja bi mogla rezultirati spontanim gubitkom svijesti u sklopu normalnih životnih aktivnosti, vještak je decidirano naveo da takav podatak ne postoji.

32. Izostanak bilo kakve ranije ili kasnije medicinske dokumentacije koja bi upućivala na organski ili neurološki uzrok gubitka svijesti (tzv. zdravstvenu sinkopu), u potpunosti isključuje obrambenu tezu tuženika. Stoga i medicinsko vještačenje, promatrano u svojoj cjelini, potvrđuje zaključak suda da je gubitak svijesti bio isključivo posttraumatska posljedica mehaničkog pada, a ne njegov uzrok.

33. Slijedom navedenog utvrđeno je postojanje ozljeda koje je tužiteljica zadobila u predmetnom štetnom događaju i njihova ocjena prema Općim uvjetima tuženika čime su vještaci dr. Davorka Paladino i dr. August Mijić utvrdili trajni invaliditet zaostao kod tužiteljice u ukupnom opsegu od 36%, a proizašao iz zadobivenih ozljeda u štetnom događaju dana 13. prosinca 2019.

34. U odnosu na datum predmetnog štetnog događaja, sud uvodno napominje da je tijekom postupka (u podnescima i zapisnicima) u nekoliko navrata netočno naveden datum istog. Međutim, analizom cjelokupne medicinske dokumentacije priložene u spis, a posebice povijesti bolesti hitnog medicinskog prijema koja je uslijedila neposredno nakon pada, evidentno i nedvojbeno proizlazi da se štetni događaj zbio dana 13. prosinca 2019. Za ukazati je i kako među strankama sam datum štetnog događaja u konačnici nije bio sporan niti ga je tuženik tijekom postupka osporavao, čime je sud, unatoč povremenim tehničkim omaškama u navođenju, kao točan i utvrđen datum štetnog događaja uzeo upravo dan 13. prosinca 2019.

35. Slijedom navedenog, sud je utvrdio da je primarni uzrok pada bio mehaničke naravi (saplitanje o šal na stepenicama), a ne unutarnji zdravstveni razlog tužiteljice, dok je gubitak svijesti nastupio kao izravna posljedica samog pada i pretrpljenog udarca u glavu što proizlazi iz priložene medicinske dokumentacije i iz provedenog medicinskog vještačenja po oba vještaka te ovakav zaključak suda podupire i nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka koji je potvrdio da je gubitak svijesti kod tužiteljice po svom karakteru bio posttraumatske naravi, odnosno posljedica udarca tijela odnosno glave o podlogu prilikom pada.

36. Sud ističe kako su sastavni dio predmetnog ugovora o osiguranju Opći uvjeti za osiguranje osoba od posljedica nezgode te da se sukladno odredbi čl. 5. st. 1. Općih uvjeta za osiguranje osoba od posljedica nezgode (OUN 96) nezgodom smatra svaki iznenadni i od volje osiguranika nezavisni događaj koji, djelujući uglavnom izvana i naglo na tijelo osiguranika, ima za posljedicu njegovu smrt, potpuni ili djelomični invaliditet, prolaznu nesposobnost za rad ili narušenje zdravlja koje zahtijeva boravak u bolnici ili drugi oblik liječničke pomoći, dok je st. 2. određeno da se nezgodom smatraju sljedeći događaji: gaženje, sudar, udar kakvim predmetom ili o kakav predmet, udar električne struje ili groma, pad, okliznuće, survavanje, te ostalo navedeno u spomenutom stavku.

37. Odredbom čl. 11. st. 1. toč. j. Općih uvjeta određeno je da su u cijelosti isključene sve obveze osiguratelja ako je nezgoda nastala uslijed nesvjestice ili znatnog smanjenja duševnih sposobnosti osiguranika zbog uporabe alkohola ili narkotičkih sredstava, a čemu ovdje nije slučaj obzirom na prethodno obrazložena utvrđenja suda.

38. Nadalje, odredbom čl. 9. st. 1. Općih uvjeta određeno je da utvrdi li se tijekom godine dana od dana nastanka osiguranog slučaja da, kao posljedica nezgode, postoji trajna invalidnost osiguranika, od svote osiguranja isplaćuje se dio (%) koji odgovara stupnju invalidnosti osiguranika iskazanom određenim postotkom, dok je st. 2. toč. 2B. istog članka određeno da se u slučaju djelomičnog gubitka dijelova tijela ili organa ili njihove funkcionalne nesposobnosti primjenjuje razmjerno stupnjevanje, a prema kojem su vještaci dr. Davorka Paladino i dr. August Mijić i odredili stupanj invaliditeta od 36% kod tužiteljice kao posljedice ozljeđivanja u predmetnom štetnom događaju.

39. Nadalje, sud ukazuje kako je predmetna polica osiguranja ugovorena u valuti ATS, austrijski šiling sa početkom trajanja od 1. veljače 1998. i krajem osiguranja 31. siječnja 2023. U hrvatskoj sudskoj praksi za utvrđivanje visine obveze izražene u stranoj valuti (ili zastarjeloj stranoj valuti poput ATS-a) mjerodavan je dan nastanka štetnog događaja (iznimno dan dospijeća obveze ili dan isplate, no kod osiguranja se limiti police uvijek preračunavaju prema danu štetnog događaja kako bi se utvrdilo pokriva li polica nastalu štetu). Budući da je austrijski šiling prestao postojati kao samostalna valuta 1. siječnja 1999., te je zamijenjen europskom zajedničkom valutom euro (EUR) uz nepromjenjivi fiksni tečaj konverzije Vijeća EU koji iznosi 1 EUR = 13,7603 ATS, sud je ugovoreni iznos iz police najprije podijelio s navedenim fiksnim faktorom radi dobivanja vrijednosti u eurima.

40. Nadalje, kako se u smislu mjerodavnih propisa i sudske prakse vrijednost strane valute preračunava prema tečaju na dan nastanka štetnog događaja, sud je tako dobiveni iznos u eurima preračunao u hrvatske kune (HRK) primjenom službenog srednjeg tečaja Hrvatske narodne banke (HNB) za euro na dan 13. prosinca 2019. godine, a koji je iznosio 1 EUR = 7,4395 HRK iz čega proizlazi kako je u trenutku štetnog događaja tečaj austrijskog šilinga u odnosu na HRK koja je u tom trenutku bila važeća valuta na snazi u Republici Hrvatskoj bio 1 ATS = 0,540642 HRK. Slijedom navedenog, ugovorena vrijednost odnosno limit pokrića iz predmetne police na dan

štetnog događaja iznosi ukupno [unijeti izračun] HRK, u okviru kojeg iznosa je tuženik u cijelosti dužan nadoknaditi utvrđenu štetu.

41. Na ime bolničkih troškova**,** tužiteljica potražuje iznos od 3.150,00 HRK (što preračunato u euro iznosi 418,08 eura). Policom osiguranja ugovoren je iznos od 100,00 ATS dnevno, što za utvrđenih 63 dana bolničkog liječenja iznosi ukupno 6.300,00 ATS. Preračunato prema tečaju na dan štetnog događaja, stvarna ugovorna pripadnost tužiteljice po ovoj osnovi iznosi 3.405,68 HRK. Budući da je tužiteljica svojim tužbenim zahtjevom zatražila iznos od 3.150,00 HRK, koji je manji od iznosa na koji bi prema ugovoru imala pravo, sud je vezan načelom dispozicije iz članka 2. ZPP-a tužbenom zahtjevu po ovoj osnovi udovoljio u cijelosti te joj dosudio zatraženi iznos u protuvrijednosti od 418,08 eura. Na ime naknade za trajnu invalidnost, tužiteljica potražuje iznos od 50.000,00 HRK što preračunato u euro iznosi 6.636,14 eura. Policom osiguranja ugovorena je osigurana svota za slučaj 100%-tne invalidnosti u iznosu od 300.000,00 ATS. Kako je provedenim medicinskim vještačenjem utvrđena trajna invalidnost od 36%, razmjerni dio ugovorene svote iznosi 108.000,00 ATS, što preračunato na dan štetnog događaja iznosi 58.383,09 HRK. Kako je i kod ove stavke tužiteljica postavila zahtjev u iznosu (50.000,00 HRK) koji je manji od onoga koji joj po polici matematički pripada, sud je njezinu zahtjevu u cijelosti udovoljio i dosudio joj zatraženu svotu u protuvrijednosti od 6.636,14 eura**.**

42. Slijedom navedenog, budući da cjelokupno potraživanje tužiteljice u iznosu od 7.054,22 eura (odnosno 53.150,00 HRK) u potpunosti ostaje unutar limita i prava proizašlih iz ugovora o osiguranju, sud je tužbeni zahtjev u cijelosti usvojio kao osnovan i odlučio kao u točki I. izreke presude, bez potrebe odbijanja bilo kojeg dijela zahtjeva u odnosu na glavnicu, sve sukladno odredbi članka 966. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23; dalje ZOO) prema kojoj odredbi u ugovorima o osiguranju osoba (osiguranje života i osiguranje od nesretnog slučaja), visina osiguranog iznosa koji je osiguratelj dužan isplatiti kad nastupi osigurani slučaj utvrđuje se u polici prema sporazumu ugovornih strana.

43. Odredbom čl. 943. st. 1. ZOO-a određeno da je osiguratelj dužan isplatiti osigurninu u ugovorenom roku, koji ne može biti dulji od 14 dana od dana kada je osiguratelj dobio obavijest da se osigurani slučaj dogodio. Nadalje, odredbom stavaka 2. i 3. navedenog članka 943. ZOO-a propisano je da, ukoliko je za utvrđivanje postojanja osigurateljeve obveze ili njezina iznosa potrebno stanovito vrijeme, da je osiguratelj dužan isplatiti osigurninu u roku od 30 dana od dana primitka odštetnog zahtjeva ili u istom roku obavijestiti osiguranika kako zahtjev nije osnovan, odnosno, ako iznos osigurateljeve obveze ne bude utvrđen u navedenim rokovima, osiguratelj je dužan bez odgađanja isplatiti iznos nespornog dijela svoje obveze na ime predujma, dok je odredbom stavka 4. istog članka određeno da ne ispuni li osiguratelj svoju obvezu u rokovima iz navedenog članka, duguje osiguraniku zatezne kamate od dana primitka obavijesti o osiguranom slučaju kao i naknadu štete koja mu je uslijed toga nastala.

44. Odredbom članka 4. ZOO-a propisana je obveza sudionika obveznih odnosa da se u ostvarivanju prava i obveza pridržavaju načela savjesnosti i poštenja, te je odredbom članka 5. ZOO-a određena dužnost suradnje sudionika obveznih odnosa radi potpunog i urednog ispunjenja obveza i ostvarivanja prava u tim odnosima, što ne implicira potpunu pasivnost tuženika već traži njegovu aktivnost po zaprimanju odštetnog zahtjeva radi utvrđenja činjenice da li se osigurani slučaj uistinu i zbio i u kojem iznosu postoji tuženikova obveza isplate osigurnine, a što je vidljivo i iz odredbe članka 943. stavka 2. ZOO-a.

45. Nadalje, odredbom čl. 16. st. 1. Općih uvjeta tuženika osiguratelj isplaćuje osiguranu svotu odnosno njen odgovarajući dio, te ugovorenu bolničku naknadu ili dnevnu naknadu osiguraniku odnosno drugome korisniku osiguranja u roku od 14 dana od dana utvrđenja opstojanosti obveze osiguratelja na isplatu svote osiguranja i visina te obveze pa ne izvrši li osiguratelj isplatu svota iz stavka 1. u ugovorenom roku, osiguranik odnosno drugi korisnik osiguranja ima pravo na zatezne kamate u visini određenoj propisima.

46. Tuženik je time bio dužan bez odgode po primitku zahtjeva za isplatu osigurnine dana 8. listopada 2020. prikupiti po potrebi od nadležnih tijela sve potrebne podatke radi ispunjenja svojih obveza te po pribavi relevantnih informacija isplatiti iznos nespornog dijela svoje obveze na ime predujma, sukladno članku 943. stavku 3. ZOO-a. Kako je tuženik predmetni zahtjev za isplatu osigurnine zaprimio 8. listopada 2020., što tuženik tijekom postupka ne spori, a što je sud utvrdio provedenim postupkom obzirom je tužiteljica tog datuma dostavila tuženiku popunjeni obrazac za prijavu nezgode, što je bila dužna učiniti sukladno čl. 15. st. 2. Općih uvjeta (list 46 spisa), a tuženik propustio isplatiti iznos svoje obveze, to tužiteljica ima pravo na zatezne kamate od proteka 14 dana od dana utvrđivanja obveze i njenog iznosa, slijedom čega tužiteljica ima pravo na zakonske zatezne kamate na dosuđeni iznos glavnice od dana 23. listopada 2020. kako je to i odlučeno u točki I. izreke, a koju je stoga valjalo odbiti u dijelu tužbenog zahtjeva u odnosu na zatraženi tijek zakonskih zateznih kamata od dana 14. prosinca 2019. do 22. listopada 2020. kako je to odlučeno u točki II. izreke.

47. Stopa zatezne kamate na dosuđeni iznos utvrđena je sukladno odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a, te odredbi čl. 1. Uredbe o izmjeni Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 156/22.) i čl. 1. Zakona o izmjenama i dopunama zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 155/23).

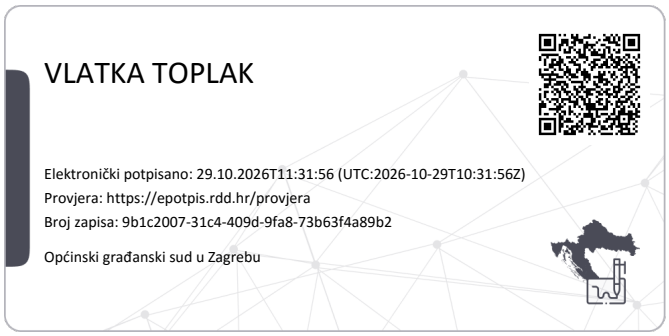
48. Odluka o troškovima, temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a, čl. 155. ZPP-a, Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika rad (Narodne novine broj 142/12, 108/14, 126/22, 138/23, dalje Tarifa) te priloženim troškovnicima, sve sukladno vrijednosti predmeta spora od 7.054,22 eura (53.150,00 kn kako je to tražila i tužbom) prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu koji je tužiteljica postavila podneskom od 3.4.2025. sukladno izmjenama na strani valute prema odredbama Zakon o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj (Narodne novine broj 57/22 i 88/22) dok je stopa zatezne kamate na trošak određena sukladno čl. 29. st. 2. ZOO-a. Tužiteljici je tako priznat trošak parničnog postupka u ukupnom iznosu od 3.524,40 eura i to na ime sastava tužbe prema Tbr. 7/1 u iznosu od 200,00 eura, te podneska od 28.2.2023., 21.2.2024. i 24.9.2024. prema Tbr. 8/1, za svaku radnju u iznosu od po 200,00 eura, za zastupanje po odvjetniku na ročištima dana 4.5.2023., 21.11.2023., 3.4.2025., 7.11.2025., 9.2.2026. i 17.9.2026. prema Tbr. 9/1 za svaku radnju u iznosu od po 200,00 eura, za zastupanje po punomoćniku odvjetniku na ročištima dana 3.10.2023. i 30.6.2026. prema Tbr. 9/5 za svaku radnju u iznosu od po 50,00 eura, sve uz pripadajući PDV 25%, čemu je valjalo pridodati i trošak medicinskog vještačenja u iznosu od 650,00 eura, te trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 58,50 eura i na presudu u iznosu od 190,54 eura, sve sukladno odredbama Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine broj 74/95, 57/96, 137/02, 125/11, 9/21, 51/23), što ukupno iznosi 3.524,40 eura, čime je odlučeno kao pod toč. III. izreke u odnosu na trošak tužiteljice i u točki IV. izreke u odnosu na trošak tuženika sukladno čl. 154. st. 1. ZPP-a.

49. Odluka o tijeku zateznih kamata na trošak parničnog postupka temelji se na odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a.

50. Tužiteljici nije priznat trošak sastava podneska od 3.4.2025. obzirom je ista navedeni podnesak povodom uređenja tužbenog zahtjeva sukladno izmjeni na strani valute predala na dan održavanja ročišta što je mogla učiniti usmeno i na zapisnik na ročištu, a koju radnju pristupa odvjetnika na ročište je sud priznao kako je to prethodno navedeno, čime bi priznavanje oba troška bilo u suprotnosti sa načelom ekonomičnosti i efikasnosti postupka.

Zagreb, 29. listopada 2026.

Sudac:
Vlatka Toplak

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa iste. Žalba se podnosi pisano u 3 istovjetna primjerka putem ovog suda Županijskom sudu.

DNA:
1. tužiteljici po pun. uz sudsku pristojbu na presudu
2. tuženiku po pun.

U Zagrebu, dana 29. listopada 2026. godine
Viši sudski savjetnik-specijalist: Lidija Đogaš Batovanja

Broj zapisa: **9-3088f-5d979**

Kontrolni broj: **02639-92dc6-4b902**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.